

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣ Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ πολιτικὴ κίνησις τῶν ἡμερῶν τούτων ἐν Ἀθήναις περιστρέφεται περὶ τὴν σιδηροδρομικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ὠνόμασαν τὴν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ παρ' ἡμῖν σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος κυβερνητικὴν ἐργασίαν, πρὸς ἣν στενωπὸς εἶναι συνδεδεμένη ἡ γενικὴ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τοῦ Ὑπουργείου. Βεβαίως τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἐλαχίστων, διὰ τὸν παρέλθον ἀπαρατήρητον καὶ διὰ τοὺς πολιτευομένους καὶ διὰ τὸ κοινὸν, αὐτὸ δὲ καθ' ἑαυτὸ δυσχερὲς καὶ δύσλυτον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ λυθῆ ἄνευ σπουδαίων ἀντιρρήσεων. Καὶ περὶ μὲν τῆς ὠφελιμότητος τῆς ἐπεκτάσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος οὐδεὶς βεβαίως ἀντιλέγει παρ' ἡμῖν, διότι πᾶσα ἀντιρρῆσις ἤθελεν εἶσθαι ἀντικρὺς ἀρνήσις τῶν ἀρχῶν δι' ἃν σήμερον τὰ ἔθνη πράττονται καὶ ἀναπτύσσουσι τὴν δραστηριότητά των καθ' ὅλους τοὺς κλάδους αὐτῆς. Ἀλλ' ὅ,τι κατ' ἀρχὴν εἶναι ὠφελίμον καὶ σιτήριον δὲν εἶναι ἀπολύτως τοιοῦτον, ἐν παντὶ δηλονότι τότῳ καὶ χρόνῳ· πολλάκις δ' ἐκεῖνο ὑπερ ἀπειργάσατο τὴν εὐδαιμονίαν τόπου τινὸς γενόμενον καταλλήλως, ἐν ἀμοδιῷ χρόνῳ καὶ διὰ μέσων ὠρισμένων, αὐτὸ ποῦτο κατεργάσατο τὴν κακοδαιμονίαν ἄλλου γενομένου εἴτε πρόωρος, εἴτε ἀκαταλλήλως, εἴτε διὰ τῶν μὴ προσήκοντων μέσων· καὶ περὶ τούτου ὑφίσταται ἀμφιβολία ἐν τῷ πνεύματι τῆς συλλογισομένης μερίδος τοῦ τόπου ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον συντέλεσιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους πολυδαπάνων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, ἔστω καὶ ἂν αὐταὶ μέλλωσι νὰ ἐξυπηρετήσωσι σπουδαῖα ἐθνικὰ συμφέροντα· διότι καὶ αἱ περιστάσεις ὑπ' αἷ διατελοῦμεν ὑπὸ οἰκονομικὴν ἐποψίν καὶ τὰ μέσα ὧν ποιούμεθα χρῆσιν, θεωροῦνται ἀπρόσφορα. Τὸ ζήτημα τῶν σιδηροδρομῶν στενωπὸς συνδέεται πρὸς ἀπειρίαν περιστάσεων, αἵτινες δὲν πρέπει νὰ παροραθῶσιν, ἐὰν θέλωμεν νὰ λυθῆ προσήκοντως ἀσφαλῶς καὶ ὠφελίμως. Πρὸ παντός ὅμως τὸ ζήτημα συνδέεται στενότερον πρὸς τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τῆς χώρας καὶ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν θαρῶν ἅτινα συνεπάγεται ἡ λύσις του. Μέχρι τινὸς τὰ τοιαῦτα ἔργα δύνανται νὰ θεωρηθῶσι ἔργα πολυτελείας ἅτινα καταστρέφουσι τοὺς ἐπιχειροῦντας αὐτὰ πτωχαλιζόντας, ἢ δὲ πρόωρος αὐτῶν συντέλεσις συνεπάγεται ἀκριβῶς τὰ ἐναντία τῶν δι' αὐτῶν ἐπιδιωκομένων ἀποτελέσματα. Ἐὰν κατασκευάζωμεν σιδηροδρομους διασχίζοντας χώρας κατατροχομένας ὑπὸ τῆς πείνης, κεκηρυγίας ὑπὸ τὸ βάρος δυσβαστάκτων φορολογικῶν καὶ ὑπερμέτρων τόκων, οὐδὲν πράττομεν εἰς σωτηρίαν των· ἐὰν κατασκευάζωμεν σιδηροδρομους ἐξυπηρετοῦντας θαυμασίως τὴν ἀμυναν τῆς χώρας εἰς στρατηγικὰ σημεῖα σημαντικὰ καὶ δὲν ἔχομεν τὴν δύναμιν νὰ κινήσωμεν δι' αὐτῶν ἕνα λόχον στρατιωτῶν, τίποτε δὲν δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν ἐκ τῶν ἀπονημάτων τούτων τῆς μεγαλοφυίας ἡμῶν. Μὴ ὑπερτιμῶμεν τὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, πλανώμενοι ἐκ τινῶν δεδομένων ἅτινα δὲν μαρτυροῦσι περὶ τῆς ἀκμαίτητος αὐτῶν ἀλαινθάστως. Ἐὰν τὸ χρέμα ἀφθῆνῃ

εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀντλούμενον ἐξ ἐξωτερικῶν δα-
νειῶν, δὲν σημαίνει ὅτι ἀφθῆναι ἐπίσης καὶ παρὰ
τῷ λαῷ, οὐδ' ὅτι ὁ λαὸς θὰ δυνήθῃ ἐπ' ἀπειρον
νὰ βαστάξῃ ἀμείωτα τὰ φορολογικὰ ἔθνη τῶν
τελευταίων χρόνων, ἐὰν μάλιστα οἰκονομικὰ
τινὲς περιστάσεις δὲν μεταβληθῶσιν ὑπὲρ αὐτοῦ
καὶ προστεθῶσι νέαι ἔκτακτοι δαπάναι ἐν τῷ
προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους. Ἐὰν σήμερον ἐκτίῃ
ὁ λαὸς τοὺς ὑπάρχοντας φόρους δὲν θὰ δυνήθῃ ν'
ἀνταποκριθῆ ἴσως εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του αὔριον,
ὅπουταν καὶ τὰ μικρὰ ἀποταμιεύματα αὐτοῦ καὶ
τὴν πίστιν του ἐξαντλήσῃ, ὑποχρεωθῆ δὲ νὰ ἐ-
πικρέσῃ καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις προϋπολογισμοῦ
ὄλονεν ἐξογκουμένου. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐκτι-
θέντων φόρων τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη δὲν πρέ-
πει νὰ λάβωμεν τὸ μέτρον τῆς οἰκονομικῆς δυνά-
μεως τοῦ τόπου, διότι διὰ τῆς ἀποτίσεως αὐτῶν
μειοῦται ὁμαίον τὸ κοινωνικὸν κεφάλαιον ὅπου
δὲν εἶναι ἀνεξάντλητον. Φόροι πληροῦμενοι διὰ
τῆς ἀπειρίας τῆς φυλακίσεως, διὰ τῆς χρεώσεως,
διὰ τῆς ἐκποιήσεως κινήτου τινος ἢ καὶ ἀκινήτου
κτήματος, διὰ τῆς στερησεως τῶν χειρῶν τοῦ
θίνου δὲν δύνανται νὰ ἦναι μόνιμοι καὶ μονιμοποιού-
μενοι ἐγκυμονοῦσι τὴν ἐπανάστασιν. Ἐπιτότοις ὑπὸ
τούς θρους τούτους πληρῶναι σήμερον ὁ λαὸς τοὺς
φόρους του καὶ τυρλὸς ὁ μὴ βλέπων τούτο, ἄφρον
δὲ δύναται νὰ λογισθῆ ἐκείνος ὅστις ὑπ' ὄψιν ἔ-
χων τὴν οἰκονομικὴν ταύτην θέσιν τοῦ τόπου δὲν
δυστάζει νὰ καταστήσῃ αὐτὴν κρισιμωιέρην, διὰ
τῆς προσθήκης νέων θαρῶν καὶ νέας ἀπογοητεύ-
σεως, καὶ ἂν δι' αὐτῶν μετεξ νὰ συντελέσῃ
τὰ σωτηριωδέστερα ἔργα. Ἦτο πλέον καιρὸς, νο-
μιζόμεν, νὰ κρατηθῆ ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ καταφε-
ρεία τῆς ἐπαυξήσεως τῶν θαρῶν τοῦ λαοῦ, ν' ἀ-
πεβλέψῃ δὲ εἰς τὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις τοῦ τό-
που, νὰ καταμετρήσῃ αὐτὰς ἀκριβῶς καὶ πρὸς τὸ
μέγεθος αὐτῶν νὰ προσαρμώσῃ τὰς πρὸς ἀνάπτυ-
ξιν του βλέψεις αὐτῆς. Ὑπὸ ταύτην τὴν ἐποψίν
ἐξετάζον τὸ ἐπαρχιακὸν κοινὸν τὴν σιδηροδρομ-
κὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως μετὰ δέους προσ-
βλέπει εἰς αὐτὴν καὶ εὐχεται νὰ μὴ δοκιμάσῃ
τὰς ἀλγεινὰς αὐτῆς συνετείας. Ἄς, εἰλικρινεῖς, ἀν-
τιπρόσωποι τοῦ ἐπαρχιακοῦ φρονήματος καθῆκον
εἶχομεν νὰ τὸ διατυπώσωμεν ὡς ἀντιλαμβάνο-
μεθα αὐτοῦ.

— Ὅπως ἀνακριβῶς ἐξετέθησαν ἔντινι ἐφημερίδι
ἐκδιδομένη ἐνταῦθα τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν συνε-
δρίασιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν «Ἐρ-
μῆς» εἰς ἣν ἐπρόκειτο ἡ συζήτησις τοῦ σταφιδι-
κοῦ ζητήματος. δὲν εἶναι τὸ παράπαν ἀληθὲς
ὅτι ὅτε συνεζήτετο τὸ ζήτημα τούτο, ἐν τῷ Συλ-
λόγῳ, ἀνόμιζέτις ὅτι εὕρισκετο ἐν κομματικῇ δι-
μάχῃ ἐκλογῆς δημοτικοῦ παρέρου καὶ ὑπει-
μνήσκετο παρομοίαις σκηνὰς ἐν τῷ αὐτῷ σωμα-
τεῖῳ συζητουμένου τοῦ Λιμενικοῦ Ζητήματος κτλ.»
ὡς ἔγραψεν ἡ ἐφημερίς ἐκείνη, ἄπρον δὲ φαίνεται
ἡμῖν πῶς ἐπιστεῦθησαν καὶ ἐγράφθησαν παρομοίαι
πράγματα περὶ σωματείου ὅπου οὐδέποτε ἔδω-
σεν ἀφορμὴν εἰς κατακρίσεις ἐκ παρομοίων αἰτιῶν
καὶ οὕτως ἴσως τὸ μόνον ἑλλάττωμα ἐστὶν ἡ ἄκρα
μετριοπάθεια κατ' ἑν ταῖς συζητήσεσιν ἐξαιρετικῇ
ἀπάθεια καὶ ἀβροφροσύνη, ἣν ἤθελον ζηλεύσει ἄλλα

σωματεῖα πλειοτέρας ἔχοντα ἀξιώσεις σεβασμοῦ
παρὰ τῇ κοινῇ συνειδήσει. Ὁ Σύλλογος οὗτος καὶ
κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ συνεδρίασιν δὲν ἀπε-
μακρύνθη τῆς γραμμῆς ἣν διέγραψεν εἰς ἑαυτὸν ἀπὸ
τῆς συστάσεώς του καὶ ἣν παρακολουθεῖ ἀπαρεγ-
κλίτως ἐπὶ εἰκοσαετίαν ἤδη καὶ πλέον· οὐδ' ἐ-
δύνατο νὰ παρεκτραπῆ ὁ Σύλλογος εἰς τὰς μικρο-
πρεπείας ἀς τῷ ἀποδίδουσι, προκειμένης τῆς συ-
ζητήσεως ζητήματος τοσαύτης σπουδαιότητος ὅσον
τὸ σταφιδικὸν καὶ ἐν ᾧ εὐτυχῶς ἅπαντα αὐτοῦ
τὰ μέλη μίαν ἔχουσι γνώμην κατ' ἀρχὴν, διάφορον
δὲ μόνον ἐν τισὶ λεπτομερείαις ὅπου δὲν εἶναι τι
ἀσύνηθες ἐν σωματείοις πολυμελέσι. Ἐὰν ἡ συ-
ζήτησις περὶ τῶν λεπτομερειῶν τούτων πρὸς δι-
αφώτισιν αὐτῶν εἴναι πταίσμα, βεβαίως ὁ Σύλ-
λογος ἔπταισε, διότι ὄντως συνεζήτησεν ἐπ' αὐτῶν
καὶ διεφώνησεν μάλιστα τὰ μέλη, ἐν συζητήσεσι
μετριοπαθῇ καὶ ἀβροφρονοστάτη, θελήσας νὰ ἐξε-
ρευνήσῃ τὸ ζήτημα καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη καὶ
πᾶσα αὐτοῦ τὰς ἀναρτήσεις. Οὕτε ὅτι ὁ Σύλλο-
γος δὲν κατέληξεν ἀκόμη εἰς ὀριστικὸν τι ἀποτέ-
λεσμα δύναται ν' ἀποτελέσῃ κεφάλαιον καταγο-
ρίας κατ' αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον ἐν τοῖς σωματείοις ζη-
τοῦνται αἱ ἀπόλυτοι λύσεις δυσχερῶν καὶ σπου-
δαίων ζητημάτων, αἱ περὶ τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰς
ἐκφάνσεις των ἐνδοιασμοὶ ἀποτελοῦσι τὴν κυριώ-
τεραν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς σεως καὶ
μαρτυροῦσι ἐκθεσίαν συναίσθησιν τοῦ ἔργου οὕτως
ἐπιλαμβάνονται. Αἱ κατεσπευσμένοι ἀποφάσεις καὶ
αἱ ὡς ἀπὸ τρίποδος ἐκφάνσεις δὲν ἐλέγχουσι σπου-
δαίτητα, οὐδ' ὑπόσχονται ἀσφαλεῖς λύσεις. Τοῦτο
δὲν ἔπραξεν ὁ Σύλλογος ἐπὶ τοῦ προκειμένου, οὐδ'
ἐγένετο διὰ τοῦτο ἀξίος μομφῆς. Ὁ Σύλλογος
μετὰ μακρὰς καὶ ἐπανειλημμένας συζητήσεις ὁμο-
φώνως παρεδέξατο ὅτι ἡ ἴδρυσις ταμείου τινὸς
παρ' ἡμῖν σκοπὸν ἔχοντος νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν
ἐπέκτασιν τῆς καταναλώσεως τῆς σταφίδας, ἐθύ-
νατο ν' ἀποσοβῆσῃ μέχρι τινὸς τὴν ἐπιχειρημένην οἰ-
κονομικὴν κρίσιν τῆς χώρας, ἐπίταν δ' ἤλθον
εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ ταμείου τούτου κατ' ἡ-
θέλησιν νὰ προσδορήσῃ τὰ χρηματικὰ μέσα αὐτοῦ,
ἢ πλειοψηφία αὐτοῦ ἔκρινεν ὅτι τὸ Σωματεῖον
δὲν ἔπρεπε ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην νὰ συστήσῃ
τῇ Κυβερνήσει τὴν ἐπιβολὴν προσθέτου φόρου ἐπὶ
τῆς σταφίδας πρὸς πλουτισμὸν τοῦ ταμείου τού-
του· τὴν δὲ γνώμην αὐτῆς ταύτην δὲν ὑπεστήριξε,
διὰ κραυγῶν, ἀνετεγκλήσεως, ὕβρεων ἢ διαπλη-
κτισμῶν, διὰ νὰ γραφῆ ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν
ταύτην ἀνεμίζετις ὅτι εὕρισκετο ἐν ἐκλογικῇ δι-
μάχῃ ἐκλογῆς δημοτικοῦ παρέρου, ἀλλὰ δι'
ἐπιχειρημάτων λογικῶν καὶ λόγων βεσπίμων, οὐ-
τινες ὑπεγύρουν τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως,
μέχρις οὗ διαφωτισθῇ περὶ αὐτοῦ ἡ κοινὴ γνώμη
καὶ γνωσθῶσιν αἱ σχετικαὶ ἰδίαι τῆς Κυβερνήσεως.
Ἴσως ὁ ἐνδοιασμοὶ οὗτος τῆς πλειοψηφίας νὰ μὴ
εἴναι δεδικοιολογημένος, οὐδ' ἡ ἀναβολὴ τῆς ἀπο-
φάσεως ὠφελίμος, καὶ τὴν γνώμην ταύτην ἐξεφρά-
σαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ἀλλ' ἐφ' ὅσον
τὸ ἐναντίον ἔδοξε τῷ Σωματεῖῳ, πρὸς τὸ συμπέ-
ρον τοῦ τόπου, οὐδεὶς δύναται νὰ μεμφθῆ αὐτῷ,
εἰμὴ μόνον ἐπὶ ὑπερβολικῇ περιπέσει καὶ ἀκρα-
τάτῳ σεβασμῷ πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην.

Τούτο τὸ λυπηρὸν παρεκτρέται πάντοτε παρ' ἡμῶν ὅσοι εἰς ὀλιγοτάκτους ἐμβάλλει σκέψεις πάντα παρεκτροπυμένα τὴν ἀνέλιξιν τῶν παρ' ἡμῶν καινοῦ ἐνδιαφέροντος πραγμάτων· ἀκριβῶς ἐκεῖνα τὰ παρ' ἡμῶν πρόσωπα ἢ ἰδρύματα ἐπισύρουν τὴν δημοσίαν κατάκρισιν καὶ τὴν αὐστηροτάτην τοῦ τύπου κρίσιν, ἐστὶν δὲ καὶ τὴν συκοφαντίαν τῶν μοχλοῦντων, ἧτις σχετικῶς πρὸς τὰ περιεκλυόμενα αὐτὰ ἄλλα ἰδρύματα ἢ πρόσωπα ἐπιτελοῦσι πληρέστερον τὸν προορισμὸν τῶν καὶ τὸ καθήκον τῶν πρὸς τὰ πρόσωπα ταῦτα καὶ τὰ ἰδρύματα ὁ τύπος δεικνύεται συνήθως αὐστηρὸς, σχεδὸν ἀπηνής· τὴν ἐλαχίστην αὐτῶν παρεκτροπὴν μεγαλοποιεῖ καὶ διατυμπανίζει, τὴν δ' ἐν γένει πολιτείας τῶν ταλανίζει ἀνεπιφύλακτως, ἀνεσβασμοῦ πρὸς τὰς πανθομολογουμένας ἀρετάς τῶν ἢ τὴν χρησιμότητά τῶν, ἐνῶ σιωπηλῶς παρέργεται πρὸς τερατωδῶν μονιμοποιημένων ἐν τῷ τόπῳ καὶ αἰσχροτήτων ἀξίων μαστιγώσεων. Τούτο δὲν ἐδύνατο ν' ἀποφύγη καὶ ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος, ἐφ' ὅσον δι' εἰκοσαετοῦς ἔμφορος πολιτείας καὶ ἐπιφύλακτος ἐργασίας ἐδείξεν ὅτι ἐκπληροῖ παρ' ἡμῶν προορισμὸν τινὰ καὶ πληροῖ μίαν ἀνάγκην τοῦ ἡμετέρου ἐμπορίου, ἔστω καὶ ἀτελῶς. Ἀλλὰ καὶ αἱ καλὰ τάσεις ἐνθαυμάσιαι, εἰς ἧθικὰ δὲ ἰδρύματα συγχωροῦνται καὶ μικρὰ παρεκτροπὰ μὴ ἀλλοιοῦσαι εἰς τὰ καίρια τὸν σκοπὸν αὐτῶν. Κατὰ τὸ παρ' ἡμῶν ἐπικρατοῦν σύστημα πρέπει ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος, ὅστις ἀποτελεῖ ὅπως δὴ ποτε ἐν κέντρῳ ἐκφράσεως τῆς ἐμπορικῆς γνώμης ἐπὶ παντὸς σπουδαίου ζητήματος καὶ ἐνα διερχομένη τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἡμετέρου ἐμπορίου, νὰ διασυσθῆ, ν' ἀπογορευθῆ, νὰ διαλυθῆ καὶ τὸ ἐμπόριον ἡμῶν νὰ ἔχη μόνους διερχομένους τῆς γνώμης καὶ τῶν ἀναγκῶν του, τὰς τοπικὰς ἐφημερίδας, τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, τὰς συζητήσεις τῶν καφενείων καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. Δὲν φρονοῦμεν ὅτι ἐν τούτῳ ἔγκειται τὸ συμφέρον τοῦ τόπου καὶ λυπούμεθα ὅτι ἄλλως φρονοῦσι πολλοὶ παρ' ἡμῶν. Εὐτυχῶς ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος οὐδὲν ἔχει νὰ φοβῆθῃ ἐξ ἀδικῶν κρίσεων ἢ συκοφαντιῶν διότι στηρίζεται ἐπὶ πολυετοῦς ἔμφορος καὶ ὠφελίμου ἐργασίας καὶ ἐπὶ τῆς κοινῆς συνειδήσεως τοῦ τόπου ἧτις κρίνει πάντοτε ἀσφαλῶς παρόμοια ἰδρύματα.

— Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα ἐν ἀκμῇ τῆς νεότητος αὐτοῦ ὁ Καίσαρ Μαρτζώκης λογιστὴς τοῦ παρ' ἡμῶν καταστήματος τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς, ἐκ Ζακύνθου καταγόμενος πρὸ τινῶν δὲ χρόνων ἐγκαταστημένος ἐνταῦθα χάριν τῆς ὑπηρεσίας του καὶ τὴν ἐπομένην ἐκδηθῆ ἐν μέσῳ πολλῶν ἐνδείξεων συμπαθείας ἢ ἐνέπνεεν ἢ νεότης τοῦ ἀτυχοῦς νέου καὶ ὁ πρόωρος αὐτοῦ θάνατος. Ὁ νέος Μαρτζώκης διὰ τῆς εὐγενείας τῶν τρόπων του, διὰ τῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἰκανότητός του καὶ διὰ τὴν καλοκαγαθίας τοῦ ἦθους του, ἐγένετο παρ' ἡμῶν ἀγαπητὸς εἰς εὐρύτατον κύκλον ἐκλεκτῶν φίλων εἰτινες ἀπαντες ἤλγησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ καὶ εἰλικρινῶς συνεμερίσθησαν τὸ ἄλγος τοῦ γρηγοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ τῶν καλλίστων ἀδελφῶν του.

— Ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῆς Πρωτευούσης μανθάνομεν ὅτι ὑπεβλήθη πρὸς ἐπιψηφίσιν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον δι' οὗ ἐλαττοῦνται εἰς τὸ ἡμίσιον τὰ τηλεγραφικὰ τέλη τῶν πρὸς τὰς ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους διαβιβαζομένων τηλεγραφημάτων, ἔτι δὲ ὅτι μειοῦνται καὶ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη τοῦ περιοδικοῦ τύπου. Νομίζομεν, ὅτι ἀτελῆ μετέδωκαν ἡμῖν οἱ συνάδελφοι τῆς Πρωτευούσης τὴν ἐννοίαν τοῦ Νομοσχεδίου, διότι δὲν πιστεύομεν ποτὲ ὅτι τοῦτο προσνόησε μόνον περὶ τῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν διαβιβαζομένων τηλεγραφημάτων καὶ ἀπέκλεισε τοῦ εὐεργετήματος τὰ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν τύπον μεταβιβαζόμενα, ὅπως ἦθελον εἶσθαι διάκρισις πάντῃ ἀδικαιολόγητος καὶ ἀδικία πρὸς τὸν ἐπαρχιακὸν τύπον μεγίστη, παραγνωρίζουσα τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ. Ἄν ἐντούτοις ἡ διάκρισις αὕτη ἐγένετο διὰ τοῦ Νομοσχεδίου, παρακαλοῦμεν ν' ἀρθῆ, πρὸς ἰκανοποίησιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου,

ὅστις νομίζει ὅτι δὲν κυλεῖ καὶ αὐτὸς εἰς μάτην τὸν πόνον του, καὶ ἀναμένομεν ἐκ τινος τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαρχιῶν νὰ καταδείξῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἄδίκον τῆς διακρίσεως ἐκείνης.

— Ἀνεγινώσκόμεν εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας τὰ ἐπόμενα: «Αἱ τελευταῖαι περιπέτειαι τῆς ἑκείνης ἑλληνικῆς σταφίδος ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἀγοραῖς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας ἔδει νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, οὐ μόνον ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρὸς θελήσει τῆς τύχης τοῦ μοναδικοῦ προϊόντος μας, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ. Ὁ δὲ καὶ τρόπος κατακλιώσεως μετ' ἐλαττώσεως τινος τῆς φορολογίας τῆς σταφίδος ἔδει νὰ ἐπιζητηθῶσι καὶ ἐξευρεθῶσι καὶ ἐν τῷ τόπῳ καὶ τῆς ἐργασίας ταύτης τῆς Κυβερνήσεως, ἀποκρινομένη καὶ εἰς τὰς εὐχὰς τῶν σταφιδοκτητῶν, πρόκειται τεκμήριον τὸ χθὲς εἰσαχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη νομοσχεδίου περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ ἐγγείου φέρου τοῦ ἐκ ἑκείνης σταφίδος παραγομένου οἴνου καὶ ἄλλων διατάξεων, κανονίζουσάν τὰ τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου. Οὕτω ὁ ἐκ μόνης ἑκείνης σταφίδος παραγομένου οἴνου ἀπαλλάσσεται τοῦ ἐγγείου ἐπὶ τῶν οἴνων φέρου. Κατὰ τὸ νομοσχέδιον οἱ παράγοντες οἴνον ἐκ ἑκείνης σταφίδος ὀφείλουσιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποταμιεύσεως αὐτοῦ νὰ δηλώσωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον τὸ ἀποταμιευθὲν ποσὸν εἰς ὀκάδας καὶ τὸν τόπον τῆς ἀποταμιεύσεως. Ἐπὶ τοῦ οἴνου τούτου ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἔχει δικαίωμα ἐλέγχου ἐπισημασμένου διὰ Β. Διατάγματος. Δι' ἀποφάσεως δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν καταχωρίζομένης ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ περαιοθῆ μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἐπομένου τῆς παράγωγῆς ἔτους ἢ πρὸς καταμέτρησιν τῶν οἴνων τεταγμένη προθεσμία διὰ τοῦ ὀρεινοῦ δήμου, ὧν οἱ κάτοικοι συστηματικῶς παραχειμάζουσιν ἄλλοι· αἱ ἀνακοπαὶ τῶν πρωτοκόλλων καταμετρήσεως τῶν οἴνων γίνονται δεκταὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν πρωτοκόλλων εἰς τοὺς ἀποταμιευτὰς τῶν οἴνων, ἢ δὲ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταμετρήσεως τῶν οἴνων μεταφορὰ ἀπὸ δήμου εἰς δῆμον οἴνων δηλωθέντων συνοδεύεται διὰ διαβατηρίου τοῦ οἴκου ἐφόρου ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου· ὁ ἀνεὺς τούτου μεταφερόμενος θεωρεῖται μὴ δηλωθεὶς καὶ ὁ κάτοχος ὑποβάλλεται εἰς ὅσας ποινὰς καὶ ὁ μηδὲν ὀφείλει. Τέλος αἱ κατὰ τὸν νομὸν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κείμεναι σταφιδάμπελοι λευκῆς σταφίδος, ὧν τὸ προῖν μεταποιεῖται εἰς οἴνον, ἀπαλλάσσονται τοῦ ἐπιβαλλομένου αὐταῖς στρεμματικοῦ φέρου. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου δίδεται ὠθησι εἰς ἐπιτόπιον κατανάλωσιν τῆς σταφίδος πρὸς οἴνοπα παράγωγῆν, ὡς χρησιμοποιεῖται ἰδίᾳ ἢ σταφίς μας ἐν Γαλλίᾳ.

— Μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐγένετο γνωστὴ καὶ ἐνταῦθα ἡ ἐκλογή τοῦ κ. Στεφάνου Στρέϊτ ὡς ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βλαδέας, διότι γνωστὴ τυγχάνει παρ' ἡμῶν ἡ ἀξία τοῦ ἀνδρός, καὶ ὅσον ὁ κ. Στρέϊτ δύναται νὰ θεωρηθῆ τέκνον τῆς ἡμετέρας πόλεως συνδεθεὶς μετ' αὐτῆς διὰ πολλῶν δεσμῶν, διατηρουμένων πάντοτε ἀκαμῶν εἰς τὴν μνήμην τῶν συμπολιτῶν μας.

— Εὐχαρίστως παρὰ πολλῶν ἀκούομεν ὅτι ὁ νεωστὶ διορισθεὶς ἐνταῦθα δημόσιος Ταμίης κ. Ἰωάν. Κυριακὸς διεξάγει τὴν εἰς αὐτὸν ἀνατεθειμένην ὑπηρεσίαν μετὰ πολλῆς προσηθείας καὶ μετ' ἐπιεικειᾶς, ἐφ' ὅσον αὕτη τῷ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῆς ἀκαμψίας τῶν ταμιακῶν νόμων. Παρὰ πολλῶν ἠκούσαμεν ὅτι ὁ ἐντιμὸς οὗτος ὑπάλληλος, πάντοτε πρόθυμος εἰς παρεχθῆν πληροφοριῶν καὶ εὐκολιῶν τοῖς προσερχομένοις πολίταις, εὐρίσκει τρόπον νὰ συμβιβάζῃ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων του πρὸς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἐπιεικειᾶς καὶ ἐπισύρει οὕτω ὁσημέραι πλείοτερον τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κοινῶν, τὸ ὅποιον δὲν εὕρισκε συνεχῶς τὰς ιδιότητάς ταύτας εἰς πολλοὺς προκατόχους του.

— Ἀτυχεστάτη ἦτο ἡ ἰδέα ν' ἀποφραχθῆ ὁ περίβολος τοῦ φέρου τοῦ ἐνταῦθα μώλου τοῦ ἀ-

γίου Νικολάου καὶ ν' ἀποκλεισθῆ οὕτω ὁ περίβολος ἐκείνος ἀπὸ τοῦ κοινῶν. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ μώλος κατέστη, ὡς εἶπεν, τυρλός, νομίζει δὲ τις ὅτι δὲν ἀναπνεύει πλέον ἐπαρκῶς. Ἀλλ' ὅμως τε ὁ περίβολος ἐκεῖνος ἐχρησίμευεν ὡς ἐξώστης πρὸς ἀκρόσκοπον θέαν τοῦ κόλπου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ, ὡς ἀναπνευστήριον δὲ εἰς πολλοὺς κατὰ τὰς θερινὰς ἰδίως νύκτας. Δὲν γνωρίζομεν ποῦ λόγοι ὑπηγόρευσαν τὸ φράξιμον, γνωρίζομεν μόνον ὅτι πολλοὺς δησηρέστησε καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ διατηρηθῆ.

— Μετὰ λύπης ἀναγγέλλομεν τὸν θάνατον τῆς καλῆς καὶ χρηστῆς δεσποίνης Ἀθανασίας Ἰωαννίδου, συζύγου τοῦ πρώην πρωτοδικου κ. Κωνστ. Ἰωαννίδου καὶ ἀδελφῆς τῶν καλλίστων συμπολιτῶν μας κ. Δημητρίου καὶ Φωτίου Κινοπούλου, ἐπισυμβάντα χθὲς μετὰ μακρὰ νόσον. Τὴν κηδεῖαν αὐτῆς γενομένην χθὲς ἠκολούθησε πολὺ πλῆθος ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν τιμώντων τὴν μνήμην τῆς μεταστάσεως ἧτις διεκρίθη ἐν τῷ βίῳ ἐπὶ χριστιανικῆς ἀρετῆς καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὰ ἑαυτῆς καθήκοντα.

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἐπρόκειτο νὰ συγκροτηθῆ ἐνταῦθα μέγα συλλαλητήριον τῶν κτηματιῶν ἵνα ἀποφανθῆ περὶ τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος καὶ περὶ τῶν μέσων δι' ὧν δύναται ν' ἀποσυνθῆ ἢ ἐκ τῆς ἀζητησίας τῆς σταφίδος κρίσις, ἀλλ' ἐματαιώθη ἔνεκα τῆς ἐπικρατούσης κακοκαιρίας. Λέγεται ὅτι τὸ συλλαλητήριον τοῦτο θέλει συγκροτηθῆ μετὰ μεσημβρίας τῆς προσεχούσης Κυριακῆς ἐν τῇ Πλατεῖᾳ Γεωργίου τοῦ Ἀ'. Εἰ καὶ φρονοῦμεν ὅτι τὰ ζητήματα ταῦτα διαφεύγουσι τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δημοβουλευμάτων καὶ τῶν δημοσίων συζητήσεων, οὐχ ἦτον ἀποφανθῆ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν κτηματιῶν, ἵνα ἐκ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ ταύτης ἀντλήσωσι θάρρος οἱ ἐνδοιάζοντες νὰ προτείνωσι δραστικὰ μέσα εἰς τὴν Κυβερνήσιν, πρὸς ἀποσύνθην τῆς ἐπικειμένης σταφιδικῆς κρίσεως.

— Ὁ ἄριστος νέος συμπολιτὴς ἡμῶν κ. Γ. Ἀθανασιάδης υἱὸς τοῦ παρ' ἡμῶν δικηγόρου κ. Κ. Ἀθανασιάδου ὑποστάς τὴν νόμιμον δοκιμασίαν, ἀνεκρύχθη διδάκτωρ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν μὲν τὸν σπάνιον βαθμὸν ἀριστῶν. Ὁ νέος οὗτος ἐνωρὶς ἐδείξεν ἐκτακτὸν εὐμάθειαν καὶ διεκρίθη πάντοτε ἐν ταῖς σπουδαῖς αὐτοῦ καὶ φέρει στοιχεῖα ἐπιδόσεως πολύτιμα. Τοῦτο ἐγένετο καταφανὲς κατὰ τὴν ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν δοκιμασίαν τῶν αἰτινῶν ὁμοφώνως ἀπεφάσισαν νὰ συστήσωσι τῇ Συγκλήτῳ ὅπως τὸ Πανεπιστήμιον δι' ἐξόδων τοῦ ἀποστείλῃ αὐτὸν εἰς Βῦρῳπην πρὸς τελειοποίησιν τῆς καὶ ἰκανοποίησιν τῆς ἀπλήστου φιλομαθείας του. Πολλὰ συγχαρητήρια αὐτῷ καὶ τοῖς γονεῦσιν αὐτοῦ.

— Ὡς εἶναι ἤδη γνωστὸν κατὰ τὴν 16 προσεχούσης μηνὸς ἐνεργηθήσεται γενικὴ ἀπογραφή τῶν κατοικῶν τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου. Τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς παρ' ἡμῶν Νομαρχίας καὶ ἰδίᾳ τοῦ Γραμματέως κ. Χρ. Παλαμᾶ ἐπεραιώθησαν ἤδη πᾶσαι ἀπροκαταρκτικαὶ ἐργασίαι τῆς ἀπογραφῆς ταύτης, ἐκ δὲ τῆς καταβληθείσης μερίμνης εἰσάγεται αὐτῇ θέλει ἐπιτύχει καθ' ὅλον τὸν ἡμέτερον Νομὸν, μ' ὅλον ὅτι πολλὰ προσεχθοῦσι δυσχερείαι. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀπογραφῆς ταύτης ἀπαντες ὀφείλομεν νὰ ἐνδιαφερώμεθα, ἰδίᾳ δὲ διὰ τὴν τῆς πόλεως ἡμῶν περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὁποίας λίαν ἀνεκρίβει ὑπάρχουσι πληροφορίες. Ἡ ἡμετέρα πόλις διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀπογραφῆς διηρέθη εἰς δύο τμήματα, εἰς τὸ τῆς ἀνω καὶ κάτω πόλεως καὶ ἐκείνης μὲν τὴν ἀπογραφὴν ἀνέλαβεν ὁ κ. Δήμαρχος, ταύτης δὲ ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας κ. Χρ. Παλαμᾶς, ἔχοντες βοηθούς, ὡς ἀμέσους ἀπογραφεῖς, τοὺς δημοσίους καὶ δημοτικούς ὑπαλλήλους, τοὺς δικηγόρους καὶ ἄλλους ἐκ τῶν πολιτῶν. Τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀπογραφῆς ταύτης ἐγγυῶνται ἡ νομοσύνη καὶ ἡ φιλοτιμία τῶν κατοικῶν αἰτινες ἀπαντες ὀφείλουσι νὰ συνερέωσιν εἰς τὸ χρέτισμον καὶ κάλλιστον ἔργον. Θὰ εἶναι ἀσυγχώρητον ἂν οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ἡμῶν, εἴτε ἐξ ἀδιαφορίας πρὸς τὸ ἔργον, εἴτε ἐκ πεπλανημένων

ιδεών περί της φύσεως και του σκοπού αυτού, δὲν δευθῶσιν πρόθυμοι εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν δι-
ακηρυχθέντων δελτίων καὶ εὐτω ματαιώσωσι
τὴν σκοπιμότητα αὐτοῦ. Οὐχ' ἦτιον καὶ οἱ διο-
ρισθέντες ἀπογραφῆς οφείλουσι νὰ θεωρήσωσι
τὴν ἀναιτιθείαν αὐτοῦ ἐντολὴν ὡς σπουδαιότα-
την καὶ νὰ διεξαγάγωσιν αὐτὴν μετὰ πάσης ἐπι-
μελείας καὶ ἀκριβείας, ἵνα μὴ εἴπη τις περὶ ἡμῶν
ὅτι ἀδιαφοροῦμεν πρὸς τὰ χρέη καὶ ὠφέλιμα
ἔργα.

— Πρῶτον ἐν Ἀθήναις ἡ ἐκδοσις χρησιμωτά-
της συλλογῆς Ἑμπορικῶν διδαγμάτων ὑπὸ τῶν
ἐπιλοκ. Ἑμπορικῆ Βιβλιοθήκῃ, ἦτοι
σειρὰ ἑμπορικῶν βιβλίων, ὑπὸ Νικολάου Ι.
Ράπτου λογιστοῦ καὶ διδάσκοντος ἐν Πειραιεῖ
ἑμπορικὰ μαθήματα. Ἐξεδόθη ἤδη τὸ πρῶτον καὶ
δύτερον τεῦχος περὶ Ἑμπορικῆς κατὰ
στειχογραφίας διὰ τοῦ διπλογραφικοῦ συ-
στήματος, ἐξ αὐτῶν δὲ δύναται τις νὰ κρίνῃ ἀ-
σφαλῶς περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ ἔργου. Οἱ ἐπι-
θυμοῦντες ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ν' ἀπο-
κρίθωσιν αὐτὸ δύναται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν
ἐκδότην κ. Ν. Ράπτην ἀποστέλλοντες προκατα-
βολὴν ἐκ δρ. 6, δι' 24 τεύχη ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται
ἡ πρώτη ἐτησια συνδρομή.

— Τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν ἐν-
ταῦθα ἱερῶν Ναῶν συνελθόντα τὴν π. δευτέραν ἐκ-
άκτως ἐν τῷ Ναῷ τῆς Παντανάσσης συνεσκέφθη-
σαν τίνι τρόπῳ δύναται νὰ καταστήσῃ τὴν ἀ-
μίαν ἡμέραν τῆς μεγάλης Πρασκευῆς ὅσον ἐπι-
τι ἐπιδημιολογικῶν καὶ μὴ ἀπάδουσαν πρὸς τὸ με-
γαλεῖον αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο δὲ μετέβησαν ἐν σῶ-
ματι παρὰ τῷ κ. Νομάρχῃ καὶ παρεκάλουν αὐ-
τὸν νὰ διατάξῃ τοὺς ἐνταῦθα κατασκευαστὰς, ἀ-
πόρους, παντοπώλας, πωλητὰς ἀμυνῶν πλ. ὅ-
πως κλείσωσι τὰ καταστήματά των καὶ παύσῃ
ἅσα τυχὸν ἀγοροπωλεία, οἰουδήποτε εἶδους
κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἢ τοῦλάχιστον μέχρι με-
σημβρίας. Ἐξ ἐμάθωμεν ὁ κ. Νομάρχης ὑπετέθη
μετὰ πάσης προθυμίας πρὸς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ
Συμβούλια ὅτι θέλει πράξῃ πᾶν τῷ ἐπ' αὐτῷ
πρὸς πλήρη εὐδοσίαν καὶ ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ
ἠ. Ἐξία παντὸς ἐπαίνου ἢ πρόνοια αὐτῶν τῶν
κλήρ. συμβουλίων καθὼς καὶ ἡ προθυμία μεθ' ἧς
δέχθη αὐτὴν ὁ κ. Νομάρχης πιστεύομεν δ' ἀ-
ισιάντως ὅτι ἐάν ὁ κ. Νομάρχης θελήσῃ νὰ ἐκ-
ληρώσῃ τὰς πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰ συμβούλια
τοσχεύσεις του θέλει κατορθώσῃ τὸ πεθοῦμενον
ἢ θέλει ἀποσπάσῃ εὐτω τὰς δικαίας εὐχαρι-
στίας τῶν πολιτῶν τῶν συναισθανομένων τὸ μέ-
θος τῆς ἡμέρας.

— Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ὁ ἱεροκέρυξ κ. Ἰλλίας
λαχόπουλος θέλει ὀμιλήσῃ ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ
ἱεροῦ Νικολάου.

Τὸ ζήτημα τῶν σταφίδων.

Τοῖς πολλοῖς γνωστὸν τυγχάνει τὸ περὶ στα-
φίδων ζήτημα καὶ ὅτι τοῦτο θέτει οὐχὶ ἀδίκως
ἡ μεγάλη ἀνησυχίαν τοῖς κατοικοῦσι πάντες ἡ
νομῶν τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας.

Ἡ εἰσαγωγή αὐτῶν εἰς μεγάλην ποσότητα ἤρ-
σεν ἐν Γαλλίᾳ ταυτοχρόνως μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν
ἠν οἴνων, ἀφ' ἧς ἐνέσκηψεν ἡ φυλλοξήρα. Τότε
ἤρξατο νὰ κατασκευάζωσιν οἴνους ἐκ σταφίδων
προσθήκη αἰνοπνεύματος καὶ χρωματιστικῶν
ἠν.

Ἐνεκα τοῦτου εἰσῆχθησαν κατὰ τὰ τρία τε-
ταίια ἔτη τὸ 1886, τὸ 1887 καὶ τὸ 1888
αφίδες αἰτινες ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 112 ἑκατομ-
μια φράγ. καὶ κατὰ μέσον ὄρον κατ' ἔτος πρὸς
ἑκατομμύρια χιλιόγραμμα, ἀξίας 37 καὶ ἡ-
ἑκατομμυρίων φράγ. περίπου.

Οὐδεὶς δ' ἀμφισβῆσαι περὶ τοῦ μεγάλου τούτου
ἠμοῦ. Ἡ Ἑλλὰς δὲ καὶ ἡ Τουρκία αὐταὶ μό-
λο προμηθεύουσι σχεδὸν ἴσων ποσότητων μεγάλης
αγωγῆς σταφίδων.

Δι' αὐτὸν τὸν λόγον οἱ βουλευταὶ τῆς μεσημ-
ρινῆς Γαλλίας ἐψήφισαν ἐναντίον τῆς συμβάσεως
ἠμοῦ ἢ κυβερνητικῆς εἶχον συνάψῃ μετὰ τῆς

ἠλλάδος, ὡς καὶ διὰ τὴν σύμβασιν ἠν εἶχε μετὰ
τῆς Τουρκίας τοῦ νὰ μὴ ἀνανεωθῇ πλέον ἦτις καὶ
λήγει κατὰ τὸ τέλος τοῦ Μαΐου τοῦ 1890.

Δύναται τις τοῦτο κάλλιον ν' ἐννοήσῃ, ἐάν πα-
ρατηρήσῃ τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν ἑκατολίτρων,
τῶν ἐκ σταφίδων παραγομένων οἴνων.

Ἐν ἀναλογία ὅτι ἐξ 100 χιλιόγραμμων σταφί-
δος κατασκευάζονται 4 ἑκατόλιτρα ἔχομεν κατ'
ἔτος 3,640,000 ἑκατόλιτρα ὁ ἀριθμὸς δι' αὐ-
τος αὐξάνει ἀκόμη τῆ προσθήκῃ αἰνοπνεύματος,
ὡς ἐκ τῆς ἀνάγκης ἠν ἔχουσιν οἱ οἶνοι ὅπως αὐ-
ξήσωσι τὴν οἰνοπνευματώδη δύναμιν των καὶ αἰ-
τινες ἐμπεριέχουσιν οἰνόπνευμα μόνον 6 βαθμῶν.

Δύναται τις λοιπὸν ν' εἴπῃ, ὅτι ἡ εἰσαγωγή
τῶν σταφίδων παράγει οἶνον πλέον τῶν 4 ἑκα-
τομμυρίων ἑκατολίτρων. Προστιθέμενος δὲ καὶ ἡ
καίνοιο εἰσαγόμενος ἐν Γαλλίᾳ ἐκ νοπῶν σταφι-
λῶν, ὅστις ἀνέρχεται εἰς 12 ἑκατομμύρια ἑκατο-
λίτρων ἔχομεν τότε ἀριθμὸν ὀλίγον εἰσαγωγῆς
περὶ τὰ 48 ἑκατομμύρια ἑκατολίτρων οἴνου. Ὁ ἀ-
ριθμὸς αὐτός εἶνα μέγας προσεγγίζων εἰς τὰ δύο
τρίτα τῆς παραγωγῆς μας.

Οἱ ἀμπελοκτῆμονες τῆς μεσημβρίας καταπον-
τιζόμενοι ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν ὑπὸ τοῦ μεγάλου
καὶ ἀνερχομένου κύματος ξένων οἴνων φυσικῶν τε
καὶ τεχνητῶν αἰτινες ὑποβιβάζουσι τὴν ἀξίαν καὶ
καθιστῶσιν ἀδύνατον καὶ πρὸς συμπερούσας τιμὰς
τὴν πώλησιν τῆς Γαλλικῆς παραγωγῆς. Οἱ ἀμπε-
λουργοὶ τῆς μεσημβρίας διεμαρτυρήθησαν καὶ δια-
μαρτύρονται εἰσέτι ἐναντίον ταύτης τῆς ἐπιδρομῆς
ἠτις τοὺς καταστρέφει ἢ μᾶλλον τοῦ: θέτει εἰς τὸ
ἀδύνατον τοῦ ν' ἐπανορθώσωσι τὸ προξενηθὲν αὐ-
τοῖς κακὸν ὑπὸ τῆς φυλλοξήρας καὶ τοῦτο πρὸς
μέγα δυστύχημα αὐτῶν καὶ μάλιστα τοῦ δημο-
σίου πλοῦτου.

Αὕτη ἡ κατάστασις παρήγαγε φυσικώτατα
οἰκονομικὴν κρίσιν λίαν σημαντικὴν. Ἡ μεσημ-
βρία ὡς εἶπομεν ἦτο ἐλευθέρω ὡς πρὸς τὰς συ-
ναλλαγὰς καὶ θιασώτης τῶν ἑμπορικῶν συμβά-
σεων. Ἰδοὺ ἤδη διατὶ αὕτη κατέστη προστατευ-
τικὴ καὶ τοῦτο τόσον εἶνα ἀληθές, ὡς πᾶν ὅτι
κανονίζει τὰς γνώμας ὡς πρὸς ταύτην τὴν ὕλην
εἶνα μᾶλλον τὰ συμφέρον ἢ τὰ συστήματα καὶ
αἱ ἄρχαι.

Οἱ βουλευταὶ τῆς Aude τῆς Herault καὶ τῆς
Loire κτλ. καθυπέβαλον προτάσεις τεινούσας εἰς
τὸ ν' ἐπαυξήσωσι τοὺς τελωνιακοὺς δασμοὺς ἐπὶ
τῆς εἰσαγωγῆς τῶν σταφίδων. Τὸ τέλος τοῦτο
εἶνα ἤδη 6 φράγ. κατὰ 100 χιλιόγραμμα. Οἱ
μὲν ζητοῦσιν ὅπως τὸ ἀναβιβάσωσιν εἰς 20 φράγ.
οἱ δὲ προτείνουσι μέχρι 30 φράγ. καὶ ταῦτα
πάντα ὅπως προστατεύσωσι τὴν Γαλλικὴν ἀμπε-
λουργίαν.

Ἐν προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἶπομεν προκειμένου περὶ
τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς ἠταλίας ὅτι 222,961
ἀμπελουργοὶ ἔεαμον ἀναφορὰν ὅπως οἱ οἶνοι καὶ
πάντα τὰ ἀγροτικὰ προϊόντα — ἐννοεῖται θε-
βαίως καὶ αἱ σταφίδες — νὰ μὴ συμπεριληφθῶσι
πλέον εἰς τὰς ἑμπορικὰς συμβάσεις. Δὲν νὰ ζητῆ-
τις τόσα ὅσα εἶνα δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῶσι.

Ἡ συζήτησις ὑπῆρξεν τόσον σφοδρά, ὡς εἰς
ἐκ τῶν ἐξοχωτέρων τῆς οἰκονομικῆς σχολῆς τῆς
ἐλευθέρως συναλλαγῆς δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιστῆ ἐπὶ
πλέον εἰς τοῦτο παρασυρθεῖς ἀπὸ τὸ μέγα καὶ ἑ-
θνικὸν συμφέρον τῆς παραγωγῆς τῆς Γαλλικῆς ἀμ-
πελουργίας.

Ἡ οἰκονομικὴ σχολὴ τῆς ἐλευθέρως συναλλα-
γῆς διδάσκει πρῶτον τὸ δόγμα τοῦτο, ὅτι πρὸς
πει ν' ἀφήνωσι ν' εἰσαγῆται ἐλευθέρως τὸ ξένον
προῖον ὅπως ὁ καταναλωτὴς δύναται ν' ἀγοράζῃ
ὅσον τὸ δυνατόν αὐτὸ εὐθηνότερον.

Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ κ. Paul Leroy Beaulieu μέ-
λος τῆς Ἀκαδημίας καὶ διευθυντῆς τοῦ «Γάλλου
οἰκονομολόγου» τί ἔγραψεν, ἐν τῷ περιοδικῷ
φύλλῳ τῆς 21 Ἀπριλίου τοῦ 1888:

«Ἡ ἐκπτώσις τῶν τιμῶν ἐπὶ τῶν ἀλλοδαπῶν
ἐμπορευμάτων ὠν δὲν παράγομεν ἡμεῖς ἑμοῖα, εἶνα
δι' ἡμᾶς πολὺ ἐπιωφελῆ καὶ δὲν ἔχει τι τὸ ἀσύμ-
φορον, διότι οἱ καταναλωταὶ μας κερδίζουσι χωρὶς
οἱ παραγωγεῖς μας νὰ χάσωσι τι ὅπως καὶ ἀν' ἑλπί.

Δὲν συμβαίνει δ' αὐτὸ καὶ εἰς τὴν ἐλάττωσιν
τῶν τιμῶν ἐπὶ τῶν τροφίμων ἠτινες ταυτοχρόνως
εἰσάγονται μερικῶς ἐξ ὠθεν καὶ αἰτινα παραγο-
νται καὶ παρ' ἡμῶν. Ἡ ἐκπτώσις τῆς τιμῆς ἐπὶ
τῶν ἐδωδίων δὲν εἶνα ἀπολύτως ἀμιγῆς κακοῦ.

Οἱ οἰκονομολογοὶ αἰτινες ἐγκρίνουσι ταύτην τὴν
ἐλάττωσιν εἶνα ἀκατάστατοι ἢ ἀπλῶς ψιτακοὶ
αἰτινες ἐπαναλαμβάνουσι τ' αὐτὸ μάθημα. Δύνα-
ται νὰ γίνῃ τόση ἐλάττωσις ὅπως μὴ ἀποπαρῶν
τοὺς παραγωγεῖς καὶ ἐπιβραδύνῃ τὸ ἐπιχειρημα-
τικὸν πνεῦμα.»

Ἀναφέρομεν ἐλόκληρον ταύτην τὴν ἀξιοσημείω-
τον περικοπήν, διότι δεικνύει ἐξέλιξιν ἐνδιαφερό-
σαν ἐνός τῶν ἄρχαίων τῆς ἐλευθέρως σχολῆς. Τεῖ-
νει νὰ ὑποκαταστήτῃ τὸν παραγωγέα, δηλαδὴ τὸ
κέρδος τῆς παραγωγῆς εἰς τὸν καταναλωτὴν περὶ
τοῦ ὁποῖου ἠσχυλοῦντο ἐξαιρετικῶς μέχρι σήμερον.

Καὶ φρονοῦμεν ὅτι ταῦτα εἶνα λογικώτατα δι-
ότι τὸ νὰ ἦναι τις καλὸς καταναλωτὴς ἀπαιτεῖται
νὰ ἦναι ἐκ τῶν προτέρων καὶ καλὸς παραγωγός.
Εἶνα δὲ πλάνη τὸ νὰ νομίζωμεν ὅτι ὅταν ἡ τιμὴ
τοῦ προϊόντος ἐξευτελιζέται ὁ καταναλωτὴς δὲν
τὸ αισθάνεται ποσῶς.

Ἡτο ἀναγκαῖα ἡ ἀμπελουργικὴ κρίσις. Ἡτο
ἀναγκαῖα ἡ μεγάλη ποσότης εἰσαγωγῆς οἴνων καὶ
σταφίδων. Ἡτο ἀναγκαῖα διὰ ν' ἴδῃ καὶ νὰ θε-
βαιώσῃ τις τὴν δύσκολον θέσιν μιᾶς μεγάλης χω-
ρας πολεμουμένης ἐναντίον τοῦ ξένου συναγωνισμοῦ,
ὅπως φθάσῃ εἰς ταύτην τὴν ἐξέλιξιν.

Ἐἶχομεν λοιπὸν δίκαιον νὰ λέγωμεν διὰ τὸ ζή-
τημα τῶν οἴνων καὶ τῶν σταφίδων τ' ὅποιον μᾶς
ἐνδιαφέρει πολὺ ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα αὐτὸ
καθ' ἑαυτὸ καὶ μάλιστα διὰ τὰς τροποποιήσεις αἰ-
ὅποισι δυνατόν νὰ εἰσαγῶσιν εἰς τὸ ἡμέτερον οἰ-
κονομικὸν σύστημα καὶ εἰς τὸν τελωνιακὸν ὄργα-
νισμόν. (Ἐκ Γαλλ. ἐφημερίδος).

Ἰωάννης Παπαανδρέου.

Περὶ ἀνθοβολίας ἢ ρυάδων ἀμπέλων.

(Κοινῶς γίνονται, ρηθῆναι διαβῆναι, ρεψῆ-
ται ἢ ἀκατάται, γαλλιστὶ coulure, ἰταλιστὶ
colatura).

Ἡ ἀνθοβολία, ἦτοι ἡ πτώσις τοῦ ἄνθους πρὸ τῆς
γονιμοποιήσεως αὐτοῦ συμβαίνει πᾶσιν εἰς ἀ-
παντα τὰ ἐυλωθῆ φυτὰ. Ποσῶς ἀπαντῶνται ἀμ-
πελοὶ καὶ ἄλλα καρποφόρα δένδρα ῥομαλειώτατα,
καλυπτόμενα κατ' ἔτος ὑπὸ ἀνθέων καὶ ὅμως μὴ
καρποφοροῦντα ἢ ἐλάχιστον ἀποφέροντα εἰσόδημα.
Τοῦ φαινομένου τούτου τὰ αἰτία εἶνα ποικίλα.

Ἡ μεγάλη γονιμότης τοῦ ἐδάφους συνήθως πα-
ρακαλύπτει τὴν καρποφορίαν. Τὸ αὐτὸ ἀποτελεῖ μὲν
ἐπιφέρει ἡ μεγάλη ὕγρασις τῆς γῆς κατὰ τὴν ἀν-
θισιν. Οἱ καλλιεργηταὶ τῆς ἐλαίας γνωρίζου-
σιν, ὅτι ἐάν κατὰ τὴν ἀνθισιν ἐπέλθωσι βρο-
χαὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον παρατετα-
μέναι τὰ ἄνθη αὐτῆς δὲν δένουσιν, ἀλλὰ καὶ
ἀν δένωσιν ὁ καρπὸς μένει κατὰ τὸ πλείστον ἀ-
τροφικὸς καὶ πίπτει πρὸ τῆς ὀριμάνσεως. Οἱ πε-
πειραμένοι κηπουροὶ διακόπτουσι τὰ ποτίσματα
τῶν ἐσπεριδεϊδῶν καὶ τῶν ὀπωροφόρων ἐν γένει
δένδρων καὶ τοῦ χαμαικεράσου (τῆς φράουλας)
κατὰ τὴν ἀνθισιν ὅπως μὴ παρακαλύσωσι τὸ δέ-
σιμον τοῦ καρποῦ. Πάντα ταῦτα ἐξηγοῦσι τὸ κύ-
ριον αἴτιον τῆς ἀνθοβολίας, ὅπερ εἶνα ἡ πλεθώρα
τῶν χυμῶν ἢ προκαλοῦσα τὴν *eloyarlar*, ἦτοι
τὴν ἀνάπτυξιν πολλῶν φύλλων καὶ βλαστῶν ἐπὶ
βλάβῃ τοῦ καρποῦ.

Ἀλλὰ καὶ ἀντίστροφον ὅλως αἴτιον, ἦτοι ἡ
πτωχία χυμῶν, δύναται νὰ φέρῃ ἀκριβῶς τ' αὐτὰ
ἀποτελέσματα. Αἱ εἰς πτωχὰς γαίας φόμεναι
ἀμπελοὶ κατὰ τὰ ξηρὰ ἔτη προσβάλλονται ὑπὸ τῆς
ἀνθοβολίας φέρουσι μικροὺς βότρεις μετὰ ὀλίγων
ράγων, ὠν αἱ πλείσταί μένουσι μικραὶ καὶ καχε-
κτικαί.

Τέλος ἡ κατὰ τὴν ἀνθισιν ἀπότομος πτώσις τῆς
θερμοκρασίας τῆς ἀτμοσφαιρας εἶνα αἴτιον οὐχὶ
ἀσύνθετος τῆς ἀνθοβολίας τῆς ἀμπέλου ὡς καὶ παν-
τὸς ἄλλου καρποφόρου δένδρου. Κατὰ τὴν ἀνοι-
ξιν τοῦ 1887 αἱ κερσεῖαι καὶ αἱ βυσσινεῖαι τοῦ

